

fielle Sager, finder, at det er et høist uheldigt Sted, hvorpaa vi indsatte en Indkomstskat, nemlig her i denne Loldlov, og jeg skal ile med at tage dette Forslag tilbage.

Ansvar: Jeg befinder mig i det mærkelige Tilfælde at være i Dørensstemmelse med en Del af de ærede Herrer paa den anden Side med Hensyn til Spørgsmaalet om den her foreslaaede Indkomstskat. Jeg agter nemlig at stemme imod den, og jeg skal kortelig angive, hvorfor jeg gjør det. For det Første finder jeg en Indkomstskat i og for sig ikke at være en saa henrykkende Ting, som det lader til, at mange ærede Herrer her i Salen finde, og jeg synes ikke, at de Rø- ver, i vi her i Landet have haft paa den tidligere, just have været saa overordentlig tillokkende. Heller ikke finder jeg, at de Erfaringer, som vi kunne indhente fra andie Lande om Indkomstskatten, ere af den Natur, at de i særlig Grad skulde opfordre os til til en Efterligning. Det synes jo endda, som om vi ved i dette Dieblit at gjøre os megen Uleilighed for at faae en Indkomstskat, kunde komme til at bære os ad, som da vi anlagde vor første Telegraflinie; thi da hele Europa og den øvrige Verden var i Begreb med at forlade de underjordiske Telegrafer, anlagde vi netop en saadan. Jeg finder saa meget mindre Grund til i dette Dieblit at stemme for en Indkomstskat, som jeg vil stemme mod hele Loven. Min Grund dertil er den, at jeg virkelig ikke anser Tiden for at være heldig valgt til at komme frem med dette Lovforslag. Jeg tror, at vi vilde have staaet ganske anderledes freidigt og frit overfor Bedømmelsen af Lovforslaget og overfor de Duffer, der maatte vides at være fremkomne fra mange Sider, hvis vi havde ventet nogle faa Aar med denne Revision. Vi vide Alle, at der i Løbet af faa Aar forestaar os en væsentlig Forandring i vor finansielle Status, idet betydelige aarlige Udgifter, der for Diebliffet tyngte paa os, ville ophøre, og vi ville da staa ganske anderledes frit overfor vort Budget, end vi nu gjøre. Derfor vilde jeg have anset det for heldigt, om man havde ladet denne store Skattelov ligge indtil den Tid. Jeg vil finde saa meget mindre Betænkelighed ved at gjøre det, som jeg paa ingent Maade kan dele den Anskuelse, der fra mange Sider her er udtalt, at de gjennem Loldbeskatningen indkomne indirekte Afgifter i væsentlig Grad ere uretfærdig fordelte. Dette er een Grund. En anden Grund er den, at jeg føler mig overbevist om, at en stor Del af den Lettelse, som man ved Nedsettelse af Loldafgifterne vil lade komme netop de mindre Bemidlede til Gode, i Virkeligheden ikke vil komme disse til Gode, nemlig ikke saalange Nedsettelsen bevæger sig indenfor Grændsen af de med kortere Mellemrum stedfindende Prisfluktuationer. Naar Prisen paa Kaffe fluktuerer et Par Sk. pr. Pbd., vil en saadan mindre Nedsettelse af Tolden som

denne i ringere Grad komme de mindre Bemidlede til Gode; thi hvis Væerne ikke have en fast Pris, vil man søge at tage den højeste Pris for dem, som man kan faae, og derved svinder let den hele Lettelse i Tolden bort. Derfor vil jeg, som jeg før sagde, baade stemme mod Ændringsforslaget og imod Lovforslaget.

Frederiksen: Man taler saa tidt om en anden finansiell Stilling, der vil komme om faa Aar. Jeg skal bemærke, at det kun er en Forandring i Posteringen, der vil komme, og ikke nogen virkelig Forandring, der vil medføre nogen Fremgang eller Tilbagegang i Statens Formue. Jeg har imidlertid nu Tidet for at gjøre den korte personlige Bemærkning, at jeg tror, at den første Rigt, der paahviler os under Forhandlingerne og Afstemningerne her, er at se hen til, om der ogsaa vil komme Noget ud af hele vort Arbejde, at der virkelig vil komme noget Nyttigt frem, saa at vi kunne blive noget Andet end en Forjamling, der blot sidder og diskuterer, at vi virkelig blive en lovgivende Forjamling. Med Hensyn til Stillingen til Landsthinget er jeg saa heldig ganske at kunne henholde mig til den ærede Ordfører, da jeg her gjorde samme Hensyn gjældende som han.

Ansvar: Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlems Uttring om den forandrede finansielle Stilling. At det er en Forandring i min finansielle Stilling, naar jeg er færdig med at betale en tyngende Gjæld, tror jeg, at Enhver vil indvømme.

Frederiksen: Jeg tror, at man paa mere end een Maade kan vise det ærede Medlem, at der ikke vil foregaa den mindste Forandring i vor finansielle Stilling. Ganske vist ville vi have færre Udgifter, naar vi ikke længere have denne Gjæld at afdrage, men paa samme Tid ville vi have færre Indtægter, naar vor Reservecfond er spist op, og naar vi paa samme Tid faae færre Udgifter og færre Indtægter, bliver Resultatet ganske det samme. **Ansvar:** Ja, naar vi virkelig faae færre Indtægter). Ja, det er jo netop det, vi faae, naar vi aarlig spise en tilsvarende Sum op af vor Reservecfond, og jeg er saaledes ikke i Stand til at se, at vi ville faae nogen væsentlig Forandring i vor finansielle Status. Selv om vi imidlertid se Sagen fra et andet Standpunkt, har dog altid det Hensyn, vi altid tage, naar vi opgjøre vor Balance, Noget at sige; vi kunne ikke og vi regne heller ikke det med til det, som det gjælder om at dække med vore løbende Indtægter, som gaar til Afdrag paa Gjæld. Naar vi tale om Balancen, tale vi kun om, hvorvidt der er en virkelig Fremgang eller en Tilbagegang i Statens Formue, og netop fordi de Udgifter, som vi nu slippe, kun ere Afdrag paa vor Gjæld — ganske vist er